

„Egész világ ellenségünk...”

KÖNYVKRITIKA - LXIV. évfolyam, 42. szám, 2020. október 16.

Meseország mindenkié. Szerkesztette Nagy Boldizsár. Bölecz Lilla rajzaival. Labrisz Leszbikus Egyesület, Budapest, 2020, 180 oldal, 3000 Ft

A kilenc ismert író és nyolc, pályázat útján kiválasztott szerző művei közül csak néhány van szerkezetileg, nyelvileg rendben, amelyikben nincsenek logikai hibák, rossz mondatok, idétlen nevek vagy giccsbe hajó kinyilatkoztatások. Tompa Andrea erős (bár kissé túlstylizált) szövege, *Vas Laci* a kötet egyik legjobbja, a különleges képességű, talált gyermek meséje ez is – nem feledve, hogy az örökbefogadásról olvastunk már megrázóan szép balladát Tóth Krisztinától: *A lány, aki nem beszélt* (Móra, 2015). Lakatos István eredetmeséje arról, hogyan lett boszorkánnyá Jancsi és Juliska mézeskalácsházás banyája, megrázó drámaisággal szólna - ha nem rontaná el a motiválatlan megbotránkoztatási szándék, s Gimesi Dóra *Óriásölő Margaratje* kissé direkt módon, de leginkább foglalja össze azt, amiről e kötetnek szólnia lenne jó: a saját félelmeink a legnagyobb legyőzendő óriások. A küldetés súlyától mintha mindvégig remegne az írók hangja: a tragikus mondatok, érzelmős közhelyek („Mindenkinek megérdemli, hogy magához hűen éljen”, „Csak az igazán nagyok elég nagyok ahhoz, hogy kicsik legyenek”) mögül alig hallatszik ki (mindössze!) két apró geg s Csehy Zoltán fantasztikus jutalomjátéka.